

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopiši naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Jugoslovansko.

Na Dunaji pri mehtaristih je izšla te dni brošura z naslovom „jugoslovanska slova“, ter se razpošilja po vsem slovanskem jugu. Kratka le 20 strani obširna knjižica ima namen zopet ono veliko misel sprožiti in oživiti, ki tli v prsah vsacega zavednega Jugoslavana, ki nam upanje daje, da privedemo svoj narod do boljše bodočnosti, misel jugoslovanskega literarnega zedinjenja.

Znano je, da sta dva velika zadržka v zedinjenju jugoslovanstva. Prvič vera, drugič alfabet. Velika večina Jugoslovancev je pravoslavne vere, manjšina katoliški. Pri pravoslavcih in katolikih (posebno tam, kjer se dotikajo) porabijo tisti, ki imajo od te ali one cerkve dobiček, vero za pomoček razpora. In da vera ne bode ločila literarnega ne političnega življenja med Jugoslavani, za to more skrbeti le izobraženje naroda.

Z vero nekako v zvezi je drugi nesrečni zadržek: alfabet. Srbi in Bolgari imajo (kakor Rusi) cirilico, ki je slovanskemu jeziku prikladnejša, mi imamo latinico, ki ima zopet to za sebe, da je po vsem svetu znana. Torej Slovani pravoslavne vere, ogromna večina, imajo cirilico, katoliki velika manjšina pak latinico. Kako bi se v tem zedinili. Pravoslavci pravijo: sprejmite cirilico, ona je narodna, ona je slovanska; latiničarji ponujajo zopet svojo abecedo sklicevaje se na svetovno njeno razprostranost. Posredniki, ali bolje oni, ki zedinjenja niti ne želé ali njegovo momentano nemogočnost izpoznajo, po pravijo: vsak omikan Slovan mora znati v obeh alfabetih čitati.

Gori omenjena brošura nasvetnje za Jugoslovane še drug srednji pot za literarno zedinjenje, namreč, naj se vzame nekoliko črk iz cirilice, nekoliko iz latinice. Podrobnje se v to ne spuščamo, ker tu bodo (kadar bodo) odločili najprej drugi Jugoslavani, posebno Srbi in Hrvatje.

Zanimivo pak je, kako neznani, kako vidno domorodni in predsodkov prosti Jugoslovani motivira svoj nasvet. On pravi, da se jugoslovanska plemena v bodočnosti morajo zediniti, ako hočejo živeti v Evropi. „Kad umom porazgledaš, po onaj zemlji što stoji medju dva mora, a proteže se od Triglava, do južnijeh obronaká Balkana, pokaže ti se tužni prizor, s kog mora ti srce od jada pucati, imaš-li samo čovječije srce u nje-drima. — Tu vidiš tri naroda, troje braće, čila, zdrava tijela, bistra, oštra uma, junačka srca, blage čudi u prekrasnoj svojoj domovini, od Boga obdarenoj svakovrstnijem miljem i bogastvom, tudje sluge, bjedna raja. Svijet mal da nezna ni jesu-li živi i baš što su još živi, to je veliko čudestvo, poslije tolíkijeh smrtnijeh udaracá pretrpljenijeh, kod

toliko snagâ što jih sa svijeh stranâ pritiskuju, kad osim njihovijeh mana i njihove neke vrline, jesu jim za propast!“

O Slovencih piše: Slovenci na sjeverozapadnoj strani Balkanskog poluotoka, jesu v položaju posve sličnom onomu Bulgarâ. — Svi su u istoj državi, u Austro-Ugarskoj Monarhiji i baš svi u onoj poli države, koja se Austrijom iliti Cislejtanimom nazivlje. I oni su kao što i Bulgari razlomljeni na više pokrajina, svake narodne samouprave lišeni i tudjinštinom, po varošami i glavnijem mjestima udomljenom, raščinjani. Ali njihov je položaj možda još opasniji, nego je onaj Bulgarâ, jer tudja škola, tudji ili otudjeni činovnici, zanatlije, trgovci, neprestano jim podkopavaju, narodne žilo; jer njima rade o glavi, s jednog kraja Njemci, s drugoga Talijanci, to jest dva velika i jaka naroda, čijoj sili mučno je malomu narodu, kao što je slovenski, odoljeti, a još bi mučnije bilo, da nijesu srećom, kako su, težnje i probitci dvaju silâ, barem v pogled jednog kraja Slovenskog zemljišta, iz medju sebe u sukobu. — Nije već za nikoga tajno, da mlada Italija hlepi za onijem okrajkom, što se proteže od Soče do Julskijeh Alpa, eda bi dobila s one strane, sigurniju medju i jako stanište na donjem kraju Jadranskog mora, eda bi tako poda svoja krila okupila i ono nekoliko hiljada gojenacâ, po tom okrajku nastanjenijeh, što je svojijem mlijekom odojila i što svojom majkom, hoće da je zovu. Takodjer svakome je poznato, da Njemci drže i hoće, da je sve zemljište do Jadranskoga mora, njihovo narodno, i da na tom moru, oni su pozvani, oni imaju pravo, da svoju narodnu snagu razvijaju. — Ali premda to takmenje iz medju Njemačkog i Italijanskog naroda, može Slovenskomu u prilogu biti; premda još u Slovencijem budna je i sve to više krijepe se narodna svijest; premda se može Slovenska dičiti i koristiti lijepom kitom čestitijeh i učenijeh sinovâ i podosta unapredjenijem materijalnijem razvitkom — ipak isto kao i Bugarima, nema Slovencima obezbjedjena narodna života i razvoja, nego uz ostalu braću, uz ostala slavenska plemena što živu do njih na Jugu.

Dalje piše zlate besede: Hoće-li Bugari, Slovenci, Hrvati i Srbi da ostanu živi, a inače spasenja nijednijem nema, moraju se uediniti imenom, duhom, srcem, moraju sve svoje snage u složnom radu sakupiti, moraju čeličnom voljem, k jednoj istoj budućnosti težiti. — Oni su prama ostalijem narodima Evrope, već po naravi, po rodstvu i zemljištu na kom su nastanjeni, po nuždi — jedni. Što se tako samo po sebi spaja, dok je razlučeno, nesretno je, mora propadati; čim se spoji postane sretno, napreduje. Ali dokle godi nebudu Bugari, Slovenci,

Hrvati i Srbi osjećati i jako osjećati, da su jedan narod, dotle nema istinitog spojenja medju njih. A što jim može tako osjećanje u srce uzbuditi i ukrijepiti, što svijeh spasiti i usrećiti, so je pomisao Narodnog Jugoslavenkog Jedinstva.

„Nikad sjedinjeni u prošlosti, barem od kada su se u sadašnjju svoju domovinu nastanili, preko načina rastrgani i nepoznajući se medju se, šta da spoji Slovence sa Bugarima i njih sa Hrvatima i Srbima, šta da jih od očevodne propasti spasi, u budućnosti ujedini?“

„Može samo jedan općeni narodni jezik, općena narodna književnost učiniti, da se Jugoslaveni medju se spoznaju; da posebne probitke i težnje u suglasje privedu, a opće narodne, složno obranu; da stânu osjećati, kako jim je red, uzajedno dijeliti sreću i nesreću, dobro i zlo, koristi i štete, radosti i tuge; da počmu složno, snažno, odlučno, stalno krčiti sebi put k zajedničkoj budućnosti.“

H koncu piše: „Velike narode, poslije Božije ruke, mogla je samo velika pomisao, uzvišeni duh, stvoriti i uobraziti. A nije naroda na svijetu, koji je dopro do moci i veličine, da se nije sa svom svojom snagom borio, proti silu zapriječâ in svakovrstnijeh mučnoćâ, da nije nebrojenimi žrtvami i junačkim samopregorenjem, prokrio sebi put k narodnoj slobodi.“

„Pomisao Jugoslovanskog narodnog jedinstva, već je u narodu začeta. Hoće se samo, veliki duh da njom krene, da razmahne, da uspiri sveti plamen novog narodnog života, da novog stvora upriliči; hoće se, da su u narodu, srca na svako požrtvovanje spremna. — Nije kud kamo: jesu-li gotovi Srbi, Hrvati, Bugari, Slovenci, da žrtvuju one svoje posebne težnje, koje bi u oprijeci bile sa Jugoslavenskom Pomisli, ili da jih s ovom u podpuno suglasje stave; jesu-li gotovi, sve ono što toj pomisli u prilogu ide, jednodušno prihvatiti i sa svom snagom i odlučnoću složno poduprijeti — Jugoslavenstvo je u istinu ostvareno.“

Pomisao Jugoslavenska, jest u sebi i po sebi pomisao slobode i ravnopravnosti narodne i vjerozakonske, jest pomisao brastva cjelokupnosti i napredka slavenskih plemenâ na Jugu. U toj i po toj pomisli, nestaje oprijeko, nestaje takmenja iz medju Srbstva, Hrvastva, Bugarstva, Slovenstva, pače nestaje i posebnijeh težnja, što sad pod ovijem imenima postoje, ili barem te težnje, dolazu u suglasije iz medju sebe a zajednici u prilogu. — Jedno ime, jedan barjak, jedna misao, jedna općena težnja, jedan općeni narodni književni jezik, jedna općena pismena — ovo je početak Jugoslavenstva. Podpuna bratska ravnopravnost iz medju pojedinih

plemenâ, podpuna vjeroispovjedna sloboda, podpuno slobodna samouprava vjerskijeh za- drugâ i istinita iz medju njih ravnopravnost — ovo je temelj Jugoslavenstva. Okupljanje svijeh krajevâ i svijeh snagâ narodnijeh u jednu zajednicu, u svakoju od velikijeh drzavâ u kojiema Jugoslaveni živu, napose — ovo je sadašnja zadaća Jugoslavenstva.

Krenemo-li ovijem početkom, udarimo-li ovaj temelj, dovršimo-li ovu zadaću, možemo se nadati da ćemo živi ostati i da će nam valjda, Bog i sreća junačka u pomoći biti!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. maja.

Med *Čehi* novinarski boj zavoljo od- bora za zidanje narodnega gledališča še zdaj nij pojenjal. Staročehi in klerikalci, kateri napadajo mladočehski odbor, ker bi se radi sami oslavili z desetletnim delom mladočehskih rodoljubov, hujskajo zdaj po deželi odbore in meščane, da bi izjave v njihovem smislu dajali. In res je „Pokrok“ uže par tacih izjav prinesel. Odbor v „Nar. Listih“ mirno odgovarja in pobija vse kle- vete. „Posel z Prahy“ stoji nekako v sredi in hoče pomiriti. —

Avstrijska *delegacija* je imela v sredo prvo skupno sejo. Potrjen je bil pro- račun ministra vnanjih zadev. Govorili so, da bodo nekateri pravnarji interpelacije na Andrassy-a stavili, a to se nij zgodilo, in mi- nistru nij bilo treba novih „razkritij“ dajati.

Pri *ogerskem* ministru-načelniku je bila 12. t. m. konferenca z mnogimi odlič- nimi poslanci. Minister Ghyeczy je razložil fi- nančno stanje in predložil, naj se 76 mili- jonov na novo vzame na posodbo! Poslanci so temu pritrdili.

Vnanje države.

Ruski car Aleksander in veliki knez Aleksis sta prišla v četrtek v Windsor, kjer ja je navdušeno sprejela velikanska množica ljudstva. V petek je bila pojedina pri kra- ljici Viktorji v kraljevem gradu.

Francoski škofje zdaj aranžirajo božja pota za unesrečenega ljubčeka don Karlosa. Legitimistična „Union“ o tem javlja, da se je v nedeljo zbralo več tisoč legiti- mistov vseh stanov v pariški stolni cerkvi, da so boga prosili blagoslova za orožje božjega izvoljenca don Karlosa. Vlada pa nema Kar- listov nič tako hudo pri srci, kajti na fran- cosko-španjski meji je odvzela 120.000 pa- tronov, ki so bili za-nje namenjeni.

Volilna in municipalna postava imate zopet zediniti monarhične stranke in bode geslo te nove zaveze odloženje konstitucij- nalne postave.

Španjska uradna „Gazeta“ publicira sledečo ministersko listo: Zabala minister- predsednik in vojni minister, Sagasta mi- nister notranjih zadev, Ulloa državni mini- ster, Camacho finančni minister, Alonzo Martínez, minister prava, Alonzo Colme- naresa minister poljedelstva, Romero Or- tiz minister kolonij in Rodriguez Aris mi- nister marine.

Kardinal Antonelli je *bavarsko* vlado poprašal, ali ji je všeč osoba monsignora Agnozija, ki je bil nazadnje nuncij v Švajci. Vlada je odgovorila, da ne.

Domače stvari.

— (Jutri v pondeljek) je kakor smo uže v tem listu povedali **koncert** v ljubljanskem gledališči, pri katerem sode- lujejo tudi Slovenci in ki ima blag namen podpore ubogih študentov. Program smo pri- nesli v predvčeranjem listu. Vstopnice se jutri v pondeljek čez dan dobivajo pri gospodu Karingerji. Ker obeta biti ta kon- cert zanimiv, kakor ga enake vrste nijmo še imeli, posebno pa tudi zavoljo dobrodel- nega namena podpore nadepolne naše učeče se mladine, smemo upati, da se bodo ljub- ljanski Slovenci obilo udeležili.

— (Mestni ljubljanski učitelji) zborujejo 27. maja. Na dnevnem redu je: 1. Opazke okr. šol. nadzornika pri nadzoro- vanji. 2. Poročilo o nemških knjigah, ki se rabijo po mestnih šolah. 3. Kako naj se ri- sanje podučuje v ljudskih šolah na podlagi ministerijalnega ukaza dne 9. avgusta leta 1873. 4. Kako naj se učenci podučujejo v telovaji. 5. volitev 2' odbornikov v deželno šolsko konferencijo. 6. Volitev odbora v po- svet nekaterih toček za konferencijo. 7. Vo- litev odseka za okr. šol. bukvarnico.

— (Postojnska jama) vse bode tudi letos na binkoštni ponedeljek od 3. do 6. ure, kakor vsado leto z veliko slovesnostjo obiskovala.

— (Pri Zidanem mostu) ste se v četrtek po noči trčile dve mašini, da ste sko- čili s tira ter se zelo poškodovali. Od per- sonala se pa nij nikomur nič žalega pri- godilo.

— (Peticijo društva „Soča“) za- radi porotnih sodnij je izročil 9. t. m. po- slanec g. Nabrgoj ministru pravosodja sa- memu, s katerim sta o tej zadevi govorila tudi poslanca grof Coronini in Winkler in vsem trem je minister obljubil da bo to reč natanjko preiskaval, in po mogočnosti krivico odpravil.

— (Slovenci in Italijani v Go- rici.) „Soča“ piše: Naši goriški Italijani so zadnji čas posebno pozorni postali na nas Slovence v Gorici. Pri zadnih mestnih volitvah so namreč spoznali, da smo mi fak- tor v mestu, s katerim je treba računati in nij se čuditi, da nam je uže letos libe- ralna stranka hotela tudi dejansko pokazati, da nas cení in da nam ravno ta stranka hoče v bodoče privoliti en par sedežev v mestnem svetu. To bi bilo na vsak način prav in pravično, če se pomisli, da smo v tej deželi Italijani in Slovenci eden na dru- zega vezani, da imamo skupne interese in da nam mrzenje mnogo škoduje nasproti usta- voverni, pri nas bolje rečeno, nasproti staro- kopitni birokratični stranki. — Mi smo uže dostikrat to povdarjali, pa naše besede so zmirom padale na skalo; zdaj pa se kaže, da Italijani vendar sprevidajo, da ona se- bična politika, ki lastni stranki laže, da nas nij v Gorici, nij hasljiva in zatorej želimo in smo veseli, če v Gorici postane prijetnejše mejsebojno življenje, saj s tem lahko dokažemo vladi in ustavovercem, da je sporazumljenje v Avstriji mogoče in potrebno; če tedaj „Isonzo“ nas uže zdaj omenja kot faktor in v zadnjem listu prinaša celo našo korespondenco iz Go- rice gledè mestnih volitev, zadovoljno po- zdravljamo ta čin kot dobro znamenje časa in kot napredek liberalne italijanske stranke. naj bodo Italijani prepričani, da mi nemamo nič proti njihovi narodnosti, da jim hočemo biti pravični in da po pravici mi ravno toliko od njih terjamo.

— (Od Velikih Lašč) se nam piše, da se bile v županiji sv. Gregorja po letu zopet enkrat občinske volitve. A ker nijso bile dovolj naznanjene in kar so neki volilci bolj na trebušne in bogate kot na razumne odbornike gledali, pritožili so se volilci iz Velike Slivice in bodo ovrgli volitev.

(Dalje v prilogi.)

Listek.

Silverija.

Prizori iz mehikanskega življenja.

(Francoski spisal Lucien Biart.)

II.

(Dalje.)

— Ali misliš, da te ljubi?

— Njen pogled mi je to na tekališči rekel. Ona je bogata, jaz bi pa rad bil. Živel bi uže rad enkrat srečno.

— Ali misliš, da bode Silverija hotela kdaj postati soproga Warrenovega morilca?

— Ne; jaz vem, kako ima rada tega prokletega Yankeeja. Pustil sem vaju oba pri življenji, vas in njega. Vaše petje nij bilo brez koristi, doktor, dalo mi je časa za premišljevanje. Toda, med nama rečeno zakaj se mešate v to stvar? Jaz vam nočem nič hudega, to veste. Vi nijste moj oča, da bi se morali brigati, kaj delam, češ, da ste

moj odgojitelj. Vi ste Francoz. Jaz imam Francoze rad. Kar pa se tiče Warrena, je on Amerikanec, protestant, to se pravi kri- voverec. On nema, kakor midva, duše, da bi jo rešil. Sme se tedaj usmrtiti, kadar ga kdo hoče; vest ne bo zaradi tega nikomur ničesa očitala. Svět za svět, doktor. Ne mešajte se v mojo srečo, med me pa med Silverijo.

— Ali mi obljubiš, da se ne dotakneš Warrena?

— Obljubim vam, da se ga ne dotak- nem, razun ako se mu bom moral braniti.

— Zares?

— Prisegam vam pri kosteh moje ma- tere.

V imenu spomina na ubogo žensko skušam Diégu dati razumeti, da je naj- boljše sredstvo, da doseže svoj namen, to, da se poboljša.

— Jaz pa vem še neko boljše, reče on, ter odžvižga.

Kaj bi bil rekel Jean-Jacques-Rousseau,

ko bi videl pred soboj tako bitje, on, ki je trdil, da je človek dober rojen ter da ga še le civilizacija spači?

Jaz sem spal slabo. Bil sem si le na pol v svesti, da je Texien varen; vedel sem, da ga najmanjša stvar zamore spraviti v prepir z Diégom, ki je bil tako ročen, ako je rabil nož ali revolver, kakor se je Warren branil posluževati se teh orožij.

Nikakor se mi nij posrečilo razložiti si Silverijine strasti kot nasledek odgoje. Toda saj so ženske vedno svetile se svojimi ob- čutki, nikdar z logiko.

Diégo je imel prav, zakaj bi se bil jaz mešal v to stvar. Warren je bil mož, ki bi se gotovo meril se sovražnikom, ko bi imela Silverija spremeniti svoje ime v donno Lara. Jaz sem bil zelo nepreviden, da sem igral ulogo don Quisotta mesto one Sancha Pansa. To sebično mišljenje je zginilo z zadnjimi nočnimi sencami. Spoštovanje do Warrena, čislanje Martinezovega imena, prijateljstvo do njene hčere, vse to mi je naročevalo, naj se

— (Imenovanje.) Anton Filipovich je imenovan za kontrolorja v kaznilnici na gradu v Ljubljani. — Učitelj Kuster je za šolskega nadzornika v kranjski okolici imenovan. — Na ljubljansko gimnazijo pride neki Wiesthaler, Nemeč, dozdaj suplent v Mariboru. Stremayr ima Slovence po svoje rad.

— (V Maribor) je imel priti 15. t. m. minister pravosodja, da uredi stvari zavoljo poslopja za novo sodišče.

— (Iz Ljutomera) se nam piše: Na zgornjem Štajerskem je moralo 12. in 13. t. m. jako dežiti ali se je pa sneg po gorah naglo raztopil, ker je pri Radgoni in v naši okolici Mura jako jako narastla. Radgonskega mesta je bilo včeraj (14. t. m.) pol pod vodo, ki je ondi dosta škode učinila. Jako narastla Mura je pa od Radgone naprej po Ogorskem in bližnjih štajerskih vaseh prav zelo izstopila, da je veliko polja pod vodo. Odnesla pa je samo od Radgone do ogorske meje morebiti kacic 20 mlinov, posestniku g. Senčarju morebiti do 200 sežnjev drv itd. Gotovo je tudi pri tej nesreči (od leta 1827 baje nij bilo tako velike vode) kak človek svoje življenje izgubil; vsaj včeraj sem čul, da sta dva moža z veliko silo na Muri se odtegnila nemilej smrti.

— (Dr. Costa) je sinoči povabil svoje mameluke ob 7. zvečer v „banko Slovenijo“ na pogovor. Mož bi se rad opral. — Mi bomo o bilanci še več govorili.

Razne vesti.

* (Grozovit umor.) V Ogulinu so roparji napadli tamošnjega jako bogatega posestnika Antona Pavlinoviča ter ga se soprogo vred umorili in vse odnesli, kar se je dalo. Pavlinovič je bil še pred nekaterimi dnevi kot zaupni mož iz granice v Zagrebu. Bil je iskren domoljub.

* (Na Ogorskem), na meji hrvatskega Medjimurja morajo biti — kakor se nam piše — še čudne šole. Dober znanec je našemu dopisniku te dni pripovedoval, da je prišel po opravkih v vas J., kjer v gostilnici obedova. Naenkrat stopi mlad deček, šolar, v krčmo, ter se po izbi in po ljudeh ozira. Krčmar pa ga pita: Sta češ? Deček brez ovinkov in prav po domače odgovori: Priša sem iskat našega gospodina profesora, da bi v školo odšli nas podučevati, ura je več dve odbila. Gospodin profesor v tej

krčmi nij bilo, morebit ga je še drugod iskat moral.

Vabilo.

Vsled poterjenja „Učiteljskega društva za slovenski Štajer“ bode

prva seja

osnovnega odbora tega društva v četrtek 21. t. m. dopoldne ob 9. uri v Ljutomeru, h kateri podpisani uljudno povabijo vse osnove odbornike po poedinih okrajih slov. Štajerja.

Dnevni red:

I. Volitev začasnega predsednika, tajnika in blagajnika.

II. Pogovor o bodočem delovanju društva in posebno:

- a) o izdavanji društvenega glasila,
b) o letnih doneskih družabnikov.

Ako se kateri odbornik seje ne more osobno udeležiti, naj blagovoli svoje mnenje pismeno objaviti.

V Ljutomeru 14. maja 1874.

Ljutomerski osnovni odbor:

J. Lapajne, Blaže Pernišek, Janko Žerovnik, Ema Toman.

— (Vzajemno zavarovalno društvo proti požaru v Gradci.) Pred nami leži letno poročilo tega društva, katero nam podaje veliko nádeje, posebno ker konstatira vedno razcvetanje tega zavoda. To poročilo se je predložilo 20. aprila občnemu zboru v Gradci, in gospodje udeležniki so se pri občnem zboru popolnem prepričali o solidarnosti tega instituta in bodo gotovo najboljši njegovi agenti. Ker društvo tudi v deželah, kjer je naš list razširjen, veliko udeležnikov šteje, menimo, da ustrežemo čestitim bralcem, ako jim podamo predloženo poročilo o letu 1873, ki se glasi:

Pretečeno upravno leto 1873. smo začeli s prizadevo nova pravila kakor tudi pri društvu upeljane preuredbe oživiti, in ne le samo po novi ustanovitvi oddelka za zavarovanje premakljivega blaga, ampak tudi po raztezi naše delavnosti zunaj mej prvotnega okrožja društvu novih udov pridobiti.

Pred nami ležeči računski sklepi, kakor tudi bilanca — oboje od pregledovalnega odseka potrjeno — natanko kažejo, koliko uspeha so naše prizadeve imele. Iz njih boste izpredvideli da je bil prirastek pri obeh zavarovalnih oddelkih posebno velik, in da se je, ako se oddadli udeležniki odštejejo, proti poprejšnjemu letu

1129 deležnikov,

3367 poslopij,

3518 zavarovalnic premakljivega blaga, in

20,321.222 gl. zavarovalnega zneska več doseglo, kakor tudi da poprečna vrednost prirašlega poslopja sedaj 1092 gl. znaša, pri tem, ko je pri odpadlih samo 666 gl. znašala, po čemur se je tudi skupni stan zavarovalnine pri poslopnem oddelku zopet povoljno izboljšal. Poprečno vrednost zavarovalnice pri premičnem blagu znaša pri neposrednem zavarovanju 3300 gold.

Tudi dohodki so proti poprejšnjemu letu izdatno večji, namreč 93,776 gl. 63 kr. in če so se na drugi strani tudi stroški pomnožili, je temu le uzrok raztegnena delavnost in večje požarne škode.

Pretečeno leto se mora glede števila in velikosti požarne škode neugodno imenovati. Število požarov pri poslopijih, zavarovanih pri društvu, doseglo je 368 — proti poprejšnjemu letu 32 več — in če znesek plačanih odškodnin pri obeh oddelkih le 356.179 gl. 12 kr., tedaj samo 50.026 gl. 18 kr. več ko v poprejšnjemu letu znaša, imamo se le zahvaliti po društvu upeljanem in skrbno gojenem nadzavarovalstvu.

Večji del povrnjenih požarnih škod pride na kmetijska zavarovanja.

Opomni se še, da je 37 požarov vsled strele nastalo, in da od cele plačane odškodnine 12.35% na predmete pod varno streho, 14.75% na predmete pod leseno streho, 72.90% pa na predmete pod slamnatostreho odpade.

Upravitni stroški znašajo 13.302 gl. 95 kr. več ko v poprejšnjem letu, in sicer nekaj vsled raztege in nove uredbe, nekaj pa zaradi priprav in pohoštva za urad, in zavoljo preseljevanja.

Če se pa stroški, ki prav za prav med upravitne ne spadajo, kot stroški za novo uredbo, krajopis, inventarno pohoštvo pri direkciji in namestništvih, za firmatable pri okrajnih zastopnikih in posredovalcih, priprave in preseljevanje v skupnem znesku 18.743 gl. 23 kr. od pod imenom „upravitni stroški“ izkazane svote odbijejo, vidi se da upravitni stroški le 75.889 gl. 3 kr. znašajo, da so se tedaj nasproti poprejšnjemu letu za 5.440 gl. 28 kr. zmanjšali.

Po izplačili požarnih škod, zgoraj omenjenih izrednih, kakor tudi tekočih upravitnih in drugih stroških in po oddaji zdanih rezerv vidi se ostanka, in sicer:

pri oddelku za poslopja	10.173 gl. 33 kr.
pri oddelku za premično blago	2.180 gl. 51 kr.
skupaj tedaj	12.353 gl. 84 kr.

Upravitni odbor nasvetuje, da se ta znesek prepusti rezervnemu zakladu, kateri po tej poti, kakor tudi po dobitku pri izsrečkanju obligacije od leta 1860, dalje po drugih mu pravilno spadajočih dohodkih, in po odbitih njegovih stroških, pa tudi po odpisu precejšnjega zneska starih dolgov, ki se ne dajo

ne obnašam malovarno, naj spravim Silverijo v zavetje.

Proti eni popoldne sem bil prost. Zdelo se mi je potrebno, da bi si popravil malo toaletto, iz katere se je Silverija vedno rada šalila. A zdaj jej nijsem mislil dati povoda za šalo. Zamuda bi bila nevarna, bolezen je zahtevala urnega zdravlja, jaz sem se pripravljaj, da bi to vprašanje rešil z rudenim nožem.

Ravno odpravljaj sem se, pa vstopi don Lucio.

— Dober dan, doktor, mi deje mladenič. Gotovo greste denes v svate, kaj ne da?

— Kako pa, rečem jaz; moja toaletta je prav za v svate.

— Vi imate posla; jaz se vrnem, jeclja don Lucio.

— Ne, ne, dečko, jaz se spominjam, da me hočeš nečesa prositi; vsedi se pa govori.

Don Lucio skoči proti vratim.

— Prišel sem o slabi uri; jaz pridem pozneje, reče mladi mož ves v zadregi.

— Vrag te vzemi, rečem mu, ter ga potegnem nazaj, kaj da ti beseda ne more nikdar z jezika? Saj menda ne bodeš zahteval od mene, naj ti luno z nebes snamem, ka-li? Govori.

— Morebiti da je moja prošnja indiscretua. Jaz bi rad videl, doktor, oni parkelj, ... oni tapirjev čevlj, kateri imaste. Če uže nijsem mogel najti zverine, katere kožo sem vam bil obljudil, sem pa videl njene stopinje, pa bi rad videl parkelj, ki ga imati vi, da bi je primerjal.

— Kaj je treba za to toliko ovinkov, vskliknem jaz. Ko bi te človek ne poznal, bi mislil kmalu, da ta bojazljivost izvira iz pomaujkanja odkritosrčnosti ali poguma. Da se jeclja pred žensko, no, to se uže odpusti; meni se včasih tudi primeri; toda pred možkim. ...

Med govorjenjem odprem stekleno omaro svojega kabineta ter vzamem iz nje parkelj, kateri sem bil prinesel z ekskurzije ob bre-

govih Papaloapama. Dam ga Luciu. On obledi. Roka se mu strese.

— Kaj ti pa je? ga vprašam osupnen.

— Nič, doktor, ... to se pravi, nekaj bi vas bil rad prosil, ... ko bi mi hoteli posoditi ta-le parkelj, samo za kakih osem dnij.

Jaz gledam mladeniča v obraz. Zdelo se mi je, da omedluje, ipak sem se mu moral smejeti v obraz. Parkelj, ki je bil moja last, je nosila še predpotopna žival. Bil je črn, svital, kakor bi bil poliran. Lucijeve misli mi nijso bile skrite. —

— To je torej, vskliknem jaz, tajnost tvoje navdušenosti! Kaj! dečko, tak kakor si ti, moder, učen, katerega smatram jaz za svojega gojenca, tak more verovati v prazne bajke? Tudi ti misliš, da je parkelj tapirjev res talisman? Nij ga talismana na svetu, Lucio, razen kreposti, vede, dela pa volje, katere zadnje ti manka. Ali to je novost v tvojem življenju? Ali si se naveličal počtene ubožnosti, ali hočeš obogateti?

(Dalje prih.)

izterjati ali so dvomljivi, čistih 33.053 gl. 69 kr. pridobi in koncem leta 1873 na 766.808 gl. 60 kr. narase.

Povodom 25letnice vladanja Njihovega Veličanstva cesarja ustanovil se je od več avstrijsko-ogerskih zavarovalnic zavod, ki se „cesarjeve 25letnice ustanova avstrijsko-ogerskih zavarovalnic v podporo požarnim stražnikom, ki onesrečijo in njih zapuščenim“ imenuje in ktere namen je taistim, plačanim ali prostovoljnim požarnim stražnikom, ki si pri izpolnovanju svojih dolžnosti težko bolezen ali poškodovanje nakopljejo ali pa onesrečijo — o tem slučajih njih zapuščenim — podporo dajati.

Ta ustanova ima sedaj 35.000 gl. v enotnih avstrijskih državnih obligacijah, ktere so v c. kr. deželni blagajnici na Dunaji založene, in oskrbuje jo od ustanovnikov izvoljeni odsek.

Upravilni svet je tej ustanovi daroval gotovih 2.000 gl. iz rezervnega zaklada, in prosi, da se ta daritev blagovoli odobriti.

Akoravno se društvo z nobeno špekulacijo ne peča, in ima le pravilne namene pred očmi, vendar tudi na njega v pretečenem letu nastala denarna zadrega v toliko nij bila brez upliva, da se je en del rezervnega zaklada, kakor tudi del nepotrebne gotovine v začasno podporo trgovine, obrtnije in kmetištva, kakor omajanega kredita sploh obrnil.

Tako smo 100.000 gl. podpisali poroštveni ustanovi za pospeh in vzdržitev kredita v deželi, obrtniško banko, zastavnični urad, okrajne hranilnice in druge denarne zavode smo pa po moči podpirali, da smo njim težavni stan ob času vsem krogem proteče krize polajšali.

Upravilstvo društva se ni moglo prepričanju odreči, da je patriotična dolžnost, ob času nevarnih kriz, ki splošnosti žugajo, vse storiti, da se nevarnost zmanjša, in to temveč, ker je tudi visoka državna vlada na neposredno pomoč klicala, in ker se je moglo tudi gledati, da v društveno blagajnico ravno ta čas bogateje ko drugikrat tekoči denarji brez dobička mrtvi ne ležijo.

Danes so vse te pomoči in podpore razumene poplačane, brez da bi društvo kako škodo imelo. O zadnji še ne plačani se Vam bo v svojem času sporočalo.

Dodatek k pravilom, ki ste ga v zadnjem občnem zboru sklenili, se je vsled dopisa c. k. ministerstva za notranje zadeve od 11. junija 1873 st. 11157 od državne vlade potrdil, in razteza se sedaj društvena delavnost na vsa v državnem zboru zastopana kraljestva in dežele.

Kar se tiče drugih sklepov občnega zbora o raztezi naše društvene delavnosti na druge dežele in vrste, se Vam bode o tem posebej poročilo, in dotični nasveti upravnega sveta v sklepanje predložili.

Navede naj se še tukaj, da v teku leta 1873 v družbi z moravsko-sleško vzajemno zavarovalnico za dežele spodnjo in zgornjo Avstrijo in Solnograd na Dunaji ustanovljeno zastopništvo prav vsepošno napreduje, in da naše društvo v teh deželah ravno tako živo kakor opravičeno udeležbo najde.

O pregledu računov Vam bo od Vas izvoljeni pregledovalni odsek sam poročil.

Če o naši delavnosti pretečeno leto po tem poročilu in po računskih sklepih, ki pred Vami ležijo, sodite, boste našli, da se je od zadnjega občnega zbora pri našem društvu skoraj več in bistveno spremenilo kot v vsih poprejšnjih letih, kar društvo obstoji, in da skupni vspeh pretečenega leta temveč zasluži ugoden imenovan biti, ker je bilo to leto prehodno, v katerim so se od društva vpeljane preuredbe in novosti še le splošno udomačiti mogle.

Gojimo pa trdno zaupanje, da bode sedaj v popolni razvitvi stoječi napredek naše delavnosti in na vse strani porabljen poštena, našim načelom ustrezajoča upravnost vodila čvrsto in vsepošno povzdigo našega društva tem bolj gotovo imela, ker zaupanje in udeležba zmerom bolj rase, in se pri primerno razširjenih opravkih tudi novo pomanjšanje društvenih prineskov po pravici pričakovati sme, in ker boste končno Vi po previdnih sklepih prizadevanje upravnega sveta gotovo pospeševali.

V Gradci, 20. aprila 1874.

Upravilni svet.

Odprtje nove prodajalnice.

Naznanjujem slavnemu občinstvu, da sem odprl novo prodajalnico specerijskega blaga

v gosp. Heiman-ovi hiši števil. 234 na glavnem trgu, kjer bodem svojim častitim obiskovalcem z dobrim in cenim blagom postregel. Ob enem izrekam srčno zahvalo za mi do zdaj skazano zaupanje in prosim, ist. meni tudi za naprej ohraniti.

S spoštovanjem

Anton Vičič,

na glavnem trgu, števil. 234 v Ljubljani.

(131—1)

V ces. kralj. avstrijski državi od visokega ministerstva notranjih zadev koncesijonirano Nemško transatlantiško parobrodno društvo „Adler-Linie“ v Hamburgu.

Neposredne vožnje iz Hamburga v Novi Jork brez zamude v ladostajah na železnih nemških, velikih parobrodih po 3600 ton in 3000 konjske moči:

„Goethe“ dne 14. maja „Schiller“ dne 11. junija
„Lessing“ „ 28. „ „Herder“ „ 25. „
in dalje vsak 14 dan v četrtek.

Vožne cene: 1 kajuta 165 pruskih tolarjev
2 „ 100 „ „
V osredji 45 „ „

Natančnejša izvestja dajejo se pri

(130—1)

Vodstvu v Hamburgu, bei St. Annen 4, kakor tudi pri glavnem zastopniku v Trstu: Viktoru žl. John, in pri zastopniku v Ljubljani: Karolu Achtschinu.

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

Podpisani zavod prevzema

Denarje na obrest

pod sledečimi pogoji:

a) v giro-contu proti vložilnim in cheques-knjižicam,

kjer se more vsakateri znesek od 5 gl. višje vložiti ter se do zneska 3000 gl. more

vzdigniti, in sicer

s 5 % brez obznanila,

s 5 1/2 % proti 15dnevnomu obznanilu

v vsakaterih zneskih;

s 6 % proti 90dnevnomu obznanilu

v vsakaterih zneskih.

b) Protiv kasnim pismom (Kassenscheine), glasečimi

se na ime ali na prinesitelja,

s 4 1/2 % brez obznanila,

s 5 1/2 % proti 30dnevnomu obznanilu.

Uloge v giro-contu proti knjižicam in rabljenim kasnim pismom uživajo obresti od 1. julija 1873 dalje.

Filijala štajerske eskomptne banke eskomptira dalje premenjave tržišča (Platzwechsel) in domicila do 150 dnaj tekočega časa na Gradec, Dunaj, Trst, Celovec in druga domača tržišča, ako je tam banka ali bankna filijala, — ona preskrbuje komisijonsko nakupovanje in prodajanje vseh vrst vrednostnih papirjev in efektov kakor je kurs proti najbolj ceni proviziji, — prevzema v inkaso menjice in nakaznice za domača in tuja tržišča. (110—4)

Samostojno kreditno društvo tega zavoda daje kredite po statutarnih določbah.*

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

* Izpisi iz statut kakor tudi prosilni blanketi se na ustno ali pismeno zahtevanje dajo zastoj v pisarni tega zavoda.

100

Obiskovalnih listkov

(Visitkarten à la minute)

(122—3)

se natiskuje v

R. Milicevi tiskarnici v Ljubljani, na starem trgu števil. 33

po 60 kr., 70 kr. in n.

45. računski sklep vzajemnega zavarovalnega društva proti požarni škodi v Gradci

za
upravilno leto 1873.

A. Stanje.

(132—1)

	Poslopni oddelek		Premičnega blaga oddelek		Skupaj				
	Število deležnikov	Zavarovalni znesek	Število zavarovalnic	Zavarovalni znesek	Število		Zavarovalni znesek		
					deležnikov	poslopij		zavarovalnic	
31. decembra 1872 je bilo stanje	83.168	183.016	79.748.546	—	—	83.168	183.016	—	79.748.546
V letu 1873. je priraslo po pristopih in pomnoženih zavarovalnih zneskih	3.348	8.449	9.224.270	3.816	16.499.275	3.348	8.449	3.816	25.723.545
Nasproti je pa odpadlo po izstopih, izbrisih, zmanjšanju obstoječega zavarovalnega zneska, in po preteku zavarovalnih pogodb	2.219	5.082	3.387.431	298	2.014.892	2.219	5.082	298	5.402.323
Tedaj je leta 1873. čistega prirastka	1.129	3.367	5.836.839	3.518	14.484.383	1.129	3.367	3.518	20.321.222
Stanje konec upravnega leta, to je 31. decembra 1873 kaže torej	84.297	186.383	85.585.385	3.518	14.484.383	84.297	186.383	3.518	100.069.768

B. Ravnanje z denarjem.

	Poslopni oddelek		Premičnega blaga oddelek		Skupaj				
	goldinarjev avstrijske veljave								
Dohodki:									
I. Prenesek o društvenih doneskih in rezervnih premijah	—	—	409.139	55	—	—	—	—	409.139 55
II. Predpis društvenih doneskov za leto 1874	419.004	43	—	—	—	—	—	—	—
III. Predpis deležnin, premij in tirjatev od za v tekočem letu 1873. na novo sklenjenih zavarovalstev in pomnoženja zavarovalnega zneska	32.516	94	451.521	37	—	—	103.646	32	555.167 69
IV. Provizija od nadzorovalnic in štorni	—	—	—	—	—	—	5.912	16	5.912 16
V. Reserve premij nadzorovalnic	—	—	—	—	—	—	6.747	12	6.747 12
VI. Obresti in drugi dohodki	—	—	42.291	27	902.952	19	343	10	116.648 70
Petroški:									
I. Izplačane požarne škode pri odbitem deležu nadzavarovalnikov	—	—	327.725	25	—	—	28.453	87	356.179 12
II. Štorni in nadzavarovanja	—	—	30.044	76	—	—	37.823	75	67.868 51
III. Provizije	—	—	25.796	06	—	—	16.965	63	42.761 69
IV. Upravilni stroški, kakor: glavno vodstvo, plače vradnikov, stroški za odločbo požarne škode, pisarne potrebščine, stanovnina, davki in druge plačila	—	—	81.339	52	—	—	13.292	74	94.632 26
V. Reserve na deležninah in premijah za še obstoječe pogodbe	—	—	427.873	27	892.778	86	17.932	20	114.468 19
Ostaneck	—	—	—	—	10.173	33	—	—	2.180 51
									12.353 84

Umri v Ljubljani

od 12. do 14. maja.

Jože Brekvar, obojenjak, star 56 let, v civilnem špitalu in Helena Knavec, hiš kajzarja, st. 28 let, oba v civilnem špitalu za jetiko. — Urška Brenk, obojenica, stara 83 let, v mestni št. 62, za vnetjem pljuč. — Johana Skof, otrok Helene Skof, poznaje omožene Perko, žene brnjevca, stara 2 leti 9 mesecev, na Poljanah št. 98, na božjasti vsled porajenja s kropom, in so otroka sodnijsko pregledali. — Gaspar Zaidarišič, kramar, star 56 let, v civilnem špitalu, za oslabljenjem. — Ivana Jarančič, hiš čevjarske ndove, stara 1 1/2 leta, na št. peterškem predmestji št. 148, za božjastjo.

Tržne cene

v Ljubljani 16. maja t. l.

Penica 7 gl. 20 kr.; — reš 4 gl. 80 kr.; — jekmen 4 gl. 20 kr.; — oves 2 gl. 90 kr.; — ajda 4 gl. 80 kr.; — prosa 5 gl. — kr.; — koruza 5 gl. 10 kr.; — krompir 3 gl. 30 kr.; — fižol 6 gl. 50 kr. — masla funt — gl. 55 kr.; — masl — gl. 42 kr.; — speh frisen — gl. 44 kr.; — speh povojen — gl. 42 kr.; — jajca po 1 1/2 kr.; — mleka bokal 10 kr.; — govedine funt 30 kr.; — telehne funt 28 kr.; — svinjsko meso, funt 36 kr.; — sena cent 1 gl. — kr.; — slamo cent — gl. 70 kr.; — drva trda 7 gl. — kr.; — mehka 4 gl. 90 kr.

Loterijske srečke.

V Trstu: 10. maja: 39. 51. 90. 69. 47.

Cement,

naiboljši in po ceni, se dobi v C. Kr. glavni zalogi tabaka, stari trg št. 15, v Ljubljani. (113—2)

Waldhofen,

posestvo, oddajeno 1/3 ure od litijske postaje in ravno toliko od Savske postaje, prav lepo proti solhen pri okrajni cesti, s 13 orabli in 9 orabov travnikov in vrtov, 18 orabov gozda in 2 oraba paha, se prodaja dobrovoljno za ceno 6500 gl. od katerih se 1500 gl. precej, 5000 gl. pak v letnih obrokih proti 6 1/2 plača. — Nataneje se izve pri c. kr. postarji v Zagorji. (123—3)

C. Bilanca.

Imetje:	goldinarjev avst. velj.			Dolgovi:	goldinarjev avst. velj.		
	Poslojni oddelek	Premičnega blaga oddelek	Skupaj		Poslojni oddelek	Premičnega blaga oddelek	Skupaj
I. V gotovini:				I. Reserve požarnih škod	9.745 34	2.065 59	11.810 93
a) pri štajerskih kreditnih zavodih a. velj. gl. 252.004.58				II. Pokojniški sklad zavarovalničnih uradnikov	3.751 21	—	3.751 21
b) pri štajerskih hranilnicah . gl. 197.216.70				III. Saldo nadzavarovalnih društev	—	3.550 96	3.550 96
c) pri ces. kralj. zastavnici v Gradci . . . . gl. 10.000.—				IV. Drugi dolgovi	4.074 29	—	4.074 29
d) primest. sren. Graški . . . . gl. 150.000.—	609.220 28	—	609.220 28	V. Reserve društvenih doneskov in premij	427.873 27	17.932 20	445.805 47
II. Vrednostne efekte po kurzi od 31. decembra 1873:				VI. Reservni sklad	763.319 68	3.488 92	766.808 60
a) srebrne rente pis. gl. 48.000 à 74, a. v. . . gl. 35.520.—							
b) srečke loterijskega posojil. leta 1860, pis. gl. 10.000 à 103 ⁹ / ₁₀ . . . . gl. 10.390.—							
c) srečka loterijskega posojila leta 1860, izsrečkana pis. gl. 10.000 dobička gl. 41.440 avst. velj. . . gl. 51.440.—	97.350	—	97.350				
III. Za letno potrebo 1874 že razpisana deležina	419.004 43	—	419.004 43				
IV. Neplačane tirjatve	33.169 13	—	33.169 13				
V. Saldo zastopništev, okrajnih komisarjev in okrajnih konti	12.480 11	18.172 15	30.652 26				
VI. Saldo nadzavarovalnih društev	9.702 14	1.546 61	11.248 75				
VII. Drugo imetje	17.200 24	538 23	17.738 47				
VIII. Reservna premija od nadzavarovalnic	—	6.747 12	6.747 12				
IX. Gotovega denarja	10.637 46	33 56	10.671 02				
	1208.763 79	27.037 67	1235.801 46				

D. Reservni sklad.

	Avst. velj. goldinarjev	
Stanje rezervnega zaklada 31. decembra 1872	—	733.754 91
Novi dohodki:		
I. Praviloma rezervnemu zakladu spadajoči stranski prihodki in doneski poprejšnjih let	1.991 6	
II. Dobitka pri izsrečkanji loterijske obligacije od leta 1860	41.440 —	
III. Dobiček pri kurzi vrednostnih efektah	1.730 —	
IV. Razni dohodki	204 68	
V. Reservnemu zakladu izročeni ostanki iz gospodarstva v upravnem letu 1873. in sicer:		
A. pri poslopnem oddelku . . . . a. v. gl. 10173.33	12.353 84	
B. pri premičnega blaga oddelku 2180.51	57.719 58	
Odbitek:		
I. Odpis stranskih prineskov pri oddelku premičnega blaga in odpis starejših doneskov do leta 1872.	11.344 43	
II. Kurzna zguba pri izsrečkanjih obligacijah loterijskega posojila	275 —	
III. Pokojnine in izrejnine	11.046 46	
IV. Donesek k cesarjevi 25letnici ustanovi avstrijsko-ogerskih zavarovalnic za požarne stražnike ki ponesrečijo	2.000 —	
	24.665 89	33.053 69
Stanje rezervnega zaklada 31. decembra 1873	—	766.808 60

Edvard Merliček s. r.,
glavni tajnik.

Anton vitez pl. Spinler s. r.,
knjigovodja.

Za upravní svet:

Franc grof pl. Meran s. r.

Dr. Moric vitez pl. Schreiner s. r.,
direkcijski vodja.

Pregledano in knjigam društva popolno enako najdeno:

Franc Brandstätter s. r.

Dr. Jožef Baltl s. r.

Alojzi Raab s. r.

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

„Listki“

Pod tem naslovom bode „Narodna tiskarna“ v Ljubljani izdavalna zbirka spisov beletrističnega in znanstvenega zapopadka v zvezkih po 20 do 50 krajcarjev.

Prvih šest zvezkov je že na svilo prišlo in jih imajo na prodaj: „Narodna tiskarna“ v Ljubljani in Mariboru in sledeči bukvarji:

V Ljubljani: Janez Giomini; Jurij Lercher;

Zaschko & Till; Orokar Klerr. — V Celovci: J. Leon; E. Liegel. — V Mariboru: E. Ferinec. — V Trzinu: F. H. Schimpf. — V Gorici: Karel Sohar. — V Celju: Karel Sohar. — V Ptuj: Vil. Blanke. — V Zagrebu: Leopold Hartman.

I. zvezek.
Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Boz. — Presern, pesenka, novela, sp. J. J. Lerešnik. — Teletja petenka, novela, sp. J. J. Jurečič. — N. Machlavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstivo z grozdem na Ruskem, sp. dr. J. Vostjak. — Čegova bode? sp. J. Ogrinc. — Narodni jezik in trgovina, spisal L. Haderlap . . . . . 25 kr.

II. zvezek.
Ivan Erazem Tatenbah. Izviren roman, spis. J. Jurečič . . . . . 50 kr.

III. zvezek.
Prvi poljub, novela, spisal J. Skatlec — Na črni zemlji, novela, spisal J. Skatlec . . . . . 25 kr.

IV. zvezek.
Lejni dnevi, spisal Paulus. — Plašč, novela. Ruski spisal N. V. Gogol, poslovenil L. Gorencec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesmij, spisal prof. dr. Krček . . . . . 25 kr.

V. zvezek.
Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Darovim Hostnik . . . . . 50 kr.

VI. zvezek.
Kazen, novela, francoski spisal H. Riviere, poslovenil Darovim Hostnik. — Čerker in drava v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Darovim Hostnik . . . . . 25 kr.

Danjska borza 16. maja.
Enotni drž. dolg v bankovcih . . . . . 69 gld. 15 kr.
1860 drž. posojilo . . . . . 105 „ 50 „
Akcije narodne banke . . . . . 981 „ 75 „
Kreditne akcije . . . . . 220 „ 70 „
London . . . . . 111 „ 95 „
Napol. . . . . 8 „ „
C. k. cekini . . . . . 106 „ „
Srebro . . . . . „ „ „

Hujci.
15. maja.

Evropa: Monti iz Trsta. — Radl iz Trsta.
Pri Slonu: Weinemann iz Berlina. — Gr. Pače iz Ponoviča. — Poliovak iz Raibla. — Arch iz Grada. — Lular iz Stuttgarta. — Dekleva z gospo iz Košane.
Pri Malici: Ottresy, Kompert, Pipal z Dunaja. — Schmidt iz Lenda.